

הדעות

ת"ר
ר"י
אסור בשניהם
מותר בשניהם

באמוראים

בבלי
מחמיר כ"י
עולא
במועד
מקל כ"י
כי זה רק גזירה
שלא יכנס למועד מנוול

נטילת ציפורנים
במועד ובאבל

דיונים על ההתר
האם גם בציפורני הרגלים?
ר"י
ר"א
ר"ב
ר"ג
ר"ד
ר"ה
ר"ו
ר"ז
ר"ח
ר"ט
ר"י
ר"כ
ר"כ"א
ר"כ"ב
ר"כ"ג
ר"כ"ד
ר"כ"ה
ר"כ"ו
ר"כ"ז
ר"כ"ח
ר"כ"ט
ר"ל

סיפור על ר"ח

נטל ציפורניו במועד ע"י שינוי
וזרקם לרצפה
שמותר לזרוק הציפורנים
על הרצפה ולא צריך לקבורם
והרי בברייתא
כתוב שהזרקם נקרא רשע
(אלא צריך לקבור או לשרוף)

גיזית השפס

סיפור
(רב יהודה-רב או ברייתא)
זוג חכמים מחמתן שאל את רבי
אם מותר לגזוז ציפורנים באבל
(ויש מפרשים במועד)
והתיר

היתרים באיסור כיבוס
במועד (בשם ר"ח)

ר"א
ר"ב
ר"ג
ר"ד
ר"ה
ר"ו
ר"ז
ר"ח
ר"ט
ר"י
ר"כ
ר"כ"א
ר"כ"ב
ר"כ"ג
ר"כ"ד
ר"כ"ה
ר"כ"ו
ר"כ"ז
ר"כ"ח
ר"כ"ט
ר"ל

כתיבה וקידושין
בחול המועד

המשנה
כתיבה אסורה
אבל
מותר לכתוב שטרות
וחוזים שונים
(בתחום האישיות והממון)
ובמשנה הבאה
שטרי חוב אסור (כי לא דבר האבד)
אא"כ לא סומך עליו - שמותר (דבר האבד)

ראיות שמותר

משנתנו
מותר לכתוב
"קידוש נשים"
ולכאורה הכונה לטור קידושין
משנה לעיל (ת)
אסור לשאת משים במועד
(שלא לערוב שמחה בשמחה)
משמע שלקדש מותר
תנא דבי שמואל
אין נשאין
אבל כן מארסין
שמע מינה

גמרא

אמנם אסור לשאת
אבל -
שמואל - מותר לקדש
שמה יקדמנו אחר

מה' אישה לאיש

גם רב משום ר' ראובן בן איצטרובלי
מקורות
"ועון לבן ובתואל ויאמר: מה' יצא הדבר."
נביאים
לגבי שמשון
"ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא"
כתובים
"ומה' אישה משקלת"
(משלי יט)

אגב זה

עוד מימרא שלו
אין אדם נחשד
בדבר עבירה, אא"כ עשאו
בדבר עבירה, או הררה
או שמח על אחר שעשה
(=אין עשן בלי אש)

קושיות על זה

ר"י
יהא חלקי עם מיחושדים
אותו בדבר ואין בו
(שזה מכפר על עונותיו)
וכן סיפר רב פסא שחטדו בו לשווא
תשובה
תלוי באורך הקול (השמועה):
אם זה קול שהפסיק מהר - זה לא אמיתי
אם זה קול שאינו פוסק - זה אמיתי
וכמה זה
"שלא פוסק"?
ועוד תנאי להיחשב חשד
שאיין לו אויבים
(כמו למשה לעיל)

אביי

יום וחיצי רצוף ללא
הפסקה
מקרים בהם
לא צריך ממש רצוף
אם פסק
מחמת יראה
או אם חזר ונבט
לתקפו הראשון

האם אתה (שמואל) היית
מדלול באבלות ונטל?

סיפור
פנחס אחיו של שמואל
ישב שבעה ולא נטל ציפורניו
ושאל אותו שמואל למה
האם אתה (שמואל) היית
מדלול באבלות ונטל?
והאמירה היתה
"כשגגר שיוצא מלפני השליט"
וגרמה לזה ששמואל ישב שבעה
וכשבא אליו פנחס
זרק שמואל את הציפורנים
בפניו בכעס
ברית כרותה לשפתיים
מקור מאברהם:
שאמר "משובה אליכם"
ואכן שניהם שבו

אביטול ספרא בשם רב

מזויות לזויות
ר' אמי
שמותר רק את מה
שמעכב
אך רנב"צ
אצלי (איסטנס)
הכל מעכב

ר"א

אבל מי שיש לו חלוק אחד
או בגדים שמתלכלכים הרבה (רמב"ם)
גם אם יכבס לפני המועד
בכל מקרה יצטרך לכבס שוב במועד
ולכן בזה לא גזרו

ר"ב

למה ההיתרים
לא הזכרו במשנה
(יחד עם הבא ממדינת הים
מטפחות ידיים)?
דוחה אביי
אולי זה היה
שלא ברצון חכמים

ר"ג

מותר לכתוב
"קידוש נשים"
ולכאורה הכונה לטור קידושין
משנה לעיל (ת)
אסור לשאת משים במועד
(שלא לערוב שמחה בשמחה)
משמע שלקדש מותר
תנא דבי שמואל
אין נשאין
אבל כן מארסין
שמע מינה

ר"ד

אין נשאין
אבל כן מארסין
שמע מינה

ר"ה

אין נשאין
אבל כן מארסין
שמע מינה

ר"ו

אין נשאין
אבל כן מארסין
שמע מינה

ר"ז

אין נשאין
אבל כן מארסין
שמע מינה

ר"ח

אין נשאין
אבל כן מארסין
שמע מינה

ר"ט

אין נשאין
אבל כן מארסין
שמע מינה